

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

24 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor, Guzun Ion,

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail și de către avocatul Șoitu Vasile în interesele părții vătămate Corjan Gheorghe, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 martie 2020, în cauza penală în privința lui

Hristev Vladimir xxxx xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.06.2017 – 25.02.2019;

Instanța de apel: 18.03.2019 – 09.03.2020;

Instanța de recurs: 27.05.2020 – 24.11.2020.

Asupra recursurilor declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 25 februarie 2019, Hristev Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen 1 an închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial fiind dispusă încasarea de la Hristev Vladimir în beneficiul lui Corjan Gheorghe a prejudiciului material în sumă de 80 lei, a prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei și a cheltuielilor judiciare în mărime de 1 500 lei. În rest, acțiunea civilă înaintată de Corjan Gheorghe a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 80 lei a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Hristev Vladimir la data de 21 ianuarie 2017, aproximativ la ora 11:00, fiind în xxxx xxxx, pe fonul unui conflict apărut spontan între el și Corjan Gheorghe, având scopul cauzării leziunilor corporale, intenționat, cu

picioarul i-a aplicat părții vătămate Corjan Gheorghe o lovitură în regiunea toracelui, în rezultatul cărui fapt ultimului i-a provocat fractura coastei IX pe stânga, ce condiționează după sine dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. Procurorul, solicitând casarea acesteia, în partea individualizării pedepsei, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Hristev Vladimir să-i fie numită o pedeapsă mai aspră, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea apelului a invocat, că pedeapsa aplicată este prea blândă în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului.

Acuzatorul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise și urmările produse, aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal.

3.2. Inculpatul Hristev Vladimir și avocatul acestuia, Dandeu Veaceslav, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Hristev Vladimir să fie achitat de sub învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal.

În motivarea apelului au indicat că, probele prezentate de către partea acuzării nu dovedesc vinovăția inculpatului, nu au fost prezentate probe concludente care ar putea fi puse la baza sentinței de condamnare.

De asemenea, partea apărării susține că, constatările instanței de fond precum că partea vătămată a fost lovită cu piciorul de către Hristev Vladimir, și că anume de la această lovitură i-a fost cauzată vătămarea corporală sub formă fracturii coastei IX pe stânga, urmează a fi apreciate critic, deoarece, din raportarea descrierii acestei vătămări conform raportului de expertiză judiciară nr.201802D2416 din 23.11.2018 și declarațiile părții vătămate, reiese că lovitură ar fi avut loc în lateral stânga, pe când din cele descrise de expert, o astfel, de poziționare și contrapunere, cu leziunea depistată nu se confirmă. Conform declarațiilor expertului Marcu G. audiat în ședința de judecată, acesta a declarat, că nu se confirmă vreo vătămare sub formă de fractura a coastei, din care motiv în raportul de constatare cu nr.66 din 23.01.2017, a fost concluzionată vătămarea corporală neînsemnată. Conform declarațiilor expertului Marcu G. audiat în ședința de judecată, acesta a declarat, că din prima radiografie (foto rentghen) datată cu 24.01.2017, de asemenea el nu a constatat careva leziuni-fracturi, din care motiv a recomandat consultarea unui medic specialist cu eventuala efectuarea repetată a rentghenului, și doar după efectuarea foto rentghenului datată cu 01.02.2017, și doar în baza datelor concluziilor medicului, în raportul de expertiză cu nr.56d din 08.08.2017, a concluzionat vătămarea corporală medie.

În același context, conform raportului de expertiză judiciară nr.201802D2416 din 23.11.2018, a fost dispusă repetat, expertiza medic-legală, fiind acordate două întrebări, iar concluziile indicate de expert, relevă că vătămarea este rezultatul loviturii, care luând în considerare localizarea anatomică și caracterul morfologic fractura coastei IX pe stânga, nu exclude posibilitatea producerii ei prin căderea corpului din poziție verticală și lovirii cu

regiunea dată de un obiect contondent dur.

Astfel, a menționat că conform prevederilor art.97 pct. (2), art.143 alin.(1), pct. 2) Cod de procedură penală *"existența, caracterul și gradul leziunilor corporale în cauzele penale se stabilesc doar prin raportul expertizei medico-legale"*. Astfel, raportul de expertiză nr. 201802D2416 din 23.11.2018 are utilitate și relevanță mai mare față de declarațiile subiective și unilaterale ale părții vătămate Corjan Gheorghe. Această, concluzie, este probată, și de concluziile indicate în partea a doua a răspunsului nr. 1 a raportului de expertiză nr. 201802D2416 din 23.11.2018, din care reiese, că: *"diagnosticul clinic stabilit de medicul ORL - contuzia țesuturilor moi a nasului. Fractura os piramida nazală, nu este confirmată prin date clinice și paraclinice obiective din care motiv nu se supune aprecierii medico-legale"*. Adică, și la acest capitol, declarațiile lui Corjan Gheorghe, ce țin de faptul că a fost lovit de Hristev Vladimir nu sunt confirmate cu probe pertinente.

Mai mult ca atât, înscrisurile prezentate de Hristev Vladimir, la faza de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești, confirmă declarațiile lui Hristev Vladimir, că imediat după ce a fost maltratat s-a adresat la organele poliției, precum și în baza îndreptării de la politie s-a adresat pentru efectuarea constatării medico-legale, și anume după ce Hristev Vladimir a sesizat politia despre acțiunile ilegale a familiei G. Corjan, M. Corjan și O. Corjan, au urmat declarațiile nefondate față de Hristev Vladimir, doar cu scopul de a se eschiva de răspundere.

În continuare, apărarea a invocat că, instanța în pofida cerințelor art.101 Cod de procedură penală, n-a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, și ca urmare neîntemeiat a ajuns la concluzia vinovăției inculpatului.

În partea ce ține de cererea de chemare în judecată de reparare a prejudiciului material și moral cauzat, cerere depusă și înaintată în cadrul cauzei penale, această cerere nu corespunde rigorilor de procedură penală art.art.219 - 221 Cod de procedură penală, și respectiv nu corespunde prevederilor art.166-167 Codul de procedură civilă, inclusiv la capitolul argumente și motive, mai mult ca atât, în instanță a fost probat că, anume Corjan Gheorghe a fost cel care a acționat dintâi față de Hristev Vladimir, inclusiv cu aplicarea violenței fizice și agresare verbală, din care motiv pe lângă faptul că nu Hristev Vladimir ia comis lui Corjan Gheorghe acele vătămări, anume Corjan Gheorghe, se face vinovat din intenție și culpă gravă față de consecințele ce le invocă că s-ar fi produs din vina lui Hristev Vladimir.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 martie 2020, apelul declarat de procuror a fost respins, ca nefondat, admise apelurile declarate de inculpatul Hristev Vladimir și avocatul acestuia, Dandș Veaceslav, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Hristev Vladimir a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, din motiv că lipsesc în acțiunile acestuia elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de Corjan Gheorghe a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 80 lei a fost respinsă, ca neîntemeiată.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a invocat că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond a stabilit eronat circumstanțele de fapt și de drept, situația de fapt reținută de instanța de fond nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect, instanța de fond eronat l-a recunoscut vinovat pe Hristev Vladimir de comiterea infracțiunii prevăzute de

art.152 alin.(1) Cod penal.

Astfel, în opinia instanței de apel, vinovăția lui Hristev Vladimir în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal nu a fost demonstrată, nu a fost probată prin ansamblul de probe prezentate de către procuror și cercetate de instanța de apel.

Instanța de apel a remarcat că, în susținerea învinuirii, partea acuzării a prezentat spre cercetare următoarele probe care ar confirma faptele și vinovăția inculpatului: declarațiile părții vătămate Cojan Gheorghe, declarațiile martorilor Cojan Maria, Mudrenco Svetlana, Cojan Olesea, care atestă cadrul probator al părții acuzării, acestea în cumul și în coroborare cu ordonanța din 07.02.2017 de începere a urmăririi penale (f.d.1, vol. I); procesul – verbal din 06.02.2017 privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă (f.d.5, vol. I); cerere din 21.01.2017 de la Corjan Gheorghe (f.d.7, vol. I); procesul – verbal din 21.01.2017 de cercetare la fața locului, cu anexă planșă fotografică (f.d.9-10, vol. I); raportul de constatare nr. 66 din 23.01.2017 (f.d.14, vol. I); raportul de constatare nr. 72 din 01.02.2017 (f.d.18, vol. I); raportul de constatare nr. 62 din 24.01.2017 (f.d.25, vol. I); raportul de constatare nr. 67 din 23.01.2017 (f.d.30, vol. I); procesul – verbal din 07.02.2017 de consemnare a plângerii (f.d.32-34, vol. I); procesul – verbal din 07.02.2017 de audiere a părții vătămate Corjan Gheorghe (f.d.37-38, vol. I); procesul – verbal din 07.02.2017 de recunoaștere în calitate de parte civilă (f.d.42-43, vol. I); procesul – verbal din 07.02.2017 de audiere a martorului Corjan Maria (f.d.44-45, vol. I); procesul – verbal din 07.02.2017 de audiere a martorului Corjan Olesea (f.d.49-50, vol. I); materiale caracterizante în privința lui Hristev Vladimir (f.d.65, 67, 69, 71, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 56d din 08.02.2017 (f.d.75, vol. I); procesul – verbal din 28.03.2017 de audiere a martorului Mudrenco Svetlana (f.d.95-97, vol. I); procesul – verbal din 22.03.2017 de audiere a martorului Corjan Maria (f.d.98-99, vol. I).

Judecând apelurile în contextul verificării legalității și temeiniciei hotărârii atacate, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului Hristev Vladimir în săvârșirea infracțiunii încriminate nu a fost demonstrată prin probele prezentate și analizate prin prisma art.101 Cod de procedură penală.

În opinia instanței de apel, împrejurările ce determină necesitatea achitării lui Hristev Vladimir se constată prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și partea apărării în cauza penală.

Descriind infracțiunea de vătămarea intenționată medie a integrității corporale din punct de vedere teoretic, instanța de apel a considerat că, în acțiunile inculpatului nu se regăsesc elementele infracțiunii imputate și acesta urmează a fi achitat de sub învinuirea adusă în baza art.152 alin.(1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a relatat că, declarațiile părții vătămate evoluează în dependență de concluziile rapoartelor de constatare și de expertiză, efectuate în privința sa, până a nu fi depistată fractura coastei nu a invocat că Hristev Vladimir i-ar fi aplicat careva lovituri cu picioarele. A menționat doar la faptul aplicării loviturilor cu pumnul în regiunea capului, pe diferite părți ale corpului (f.d.7, 11 vol. I, verso). La fel, și martorul Corjan Maria la 21.01.2017 a menționat că soțului ei i-au fost aplicate lovituri cu pumnii pe diferite părți ale corpului, nu indică că și cu picioarele (f.d.12, vol. I). Cu atât mai mult că, atât partea vătămată, cât și martorul Corjan Maria au menționat că Corjan Maria a intervenit să-și apere soțul, iar Corjan

Gheorghe l-a apucat pe Hristev Vladimir de picior și au căzut ambii jos (f.d.11-12; 37-38; 44-45, vol. I). Astfel, toate acestea denotă faptul că, apare întrebarea dacă putea fi provocată ruptura coastei a IX în urma căderii acestuia în timpul conflictului așa cum, partea vătămată nu neagă că la 21.01.2017 a căzut împreună cu inculpatul. Nu a fost stabilit dacă putea Hristev Vladimir să-i provoace această leziune corporală lui Corjan Gheorghe și nici nu s-a determinat dacă putea fi realizată fractura coastei după ceva timp de la conflict, deoarece această fractură nu a fost determinată în ianuarie când a avut loc conflictul, ci după câteva zile de la producerea evenimentului.

Instanța de apel a accentuat că, de aceste circumstanțe prima instanță, însă nu a ținut cont, s-a limitat doar la darea citirii probelor, potrivit cărora se demonstrează vinovăția lui Hristev Vladimir de cele incriminate, însă nu și-a motivat soluția prin analiza probelor menționate.

Totodată, instanța de apel a relatat că, din declarațiilor părții vătămate rezultă intenția de a duce instanța în eroare, or, în cursul urmăririi penale era necesar să fie verificate toate versiunile de producere a leziunii corporale sub formă de fractură a coastei a IX, întru înlăturarea tuturor dubiilor existente. Așa cum, de aplicarea loviturilor cu picioarele Corjan Gheorghe nu a declarat de la început, ci după câteva zile de la petrecerea evenimentelor. Deci, trebuia să fie verificat dacă fractura coastei a IX a fost realizată în timpul conflictului în urma loviturilor din partea lui Hristev Vladimir, sau în urma căderii în timpul conflictului, sau după ceva timp de la conflict, că Corjan Gheorghe putea să cadă și să-și fractureze coasta dată așa cum, în raportul de expertiză este indicat că această leziune corporală putea fi produsă și în urma căderii.

Instanța de apel a mai menționat, că aceste versiuni nu au fost verificate și nu a fost stabilit care versiune se confirmă prin probe, iar Corjan Gheorghe de simțea durere în regiunea unde era coasta ruptă, nu este clar de ce nu a declarat chiar de la început, cu atât mai mult că acesta dând declarații nu neagă că în timpul conflictului a căzut jos, deci nu este exclus că în urma căderii să fi fost fracturată coasta. Martorii la fel, au menționat că Corjan Gheorghe a căzut jos în timpul conflictului și inculpatul tot a menționat că în timp ce el se afla la pământ imobilizat de către Corjan Maria, Corjan Gheorghe i-a aplicat lovituri cu picioarele și fiind ghețuș, nu și-a ținut echilibrul și a căzut de câteva ori jos. Cu toate acestea, instanța de fond a conchis că materialele dosarului ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea celor imputate, dar la examinări și constatări în raportul de expertiză judiciară nr. 201802D2416 din 23.11.2018, efectuată în baza documentelor medicale pe numele Corjan Gheorghe, a fost menționat că, a fost prezentată fișa medicală de ambulatoriu pe numele Corjan Gheorghe, din care rezultă consultația medicului de familie din 24.01.2017, acuză la dureri în regiunea hemitoracelui pe stânga. Din spuse, a căzut la domiciliu (f.d.26-29, vol. II).

În concluzie, instanța de apel a menționat că, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului, deci chiar dacă în speță, există dubii că Hristev Vladimir a fost cel ce a aplicat lovituri și nu celui căruia i-au fost aplicate lovituri. Așa cum, declarațiile date pe prezenta cauză de către Hristev Vladimir coroborează între ele, inclusiv cu materialele cauzei, ceia ce nu se poate spune despre declarațiile părții vătămate și a membrilor familiei acestuia, iar învinuirea înaintată lui Hristev Vladimir nu se bazează pe probe.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, au declarat recursuri ordinare:

5.1. Procurorul, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului procurorul indică că probele prezentate de către partea acuzării în totalitate dovedesc vinovăția lui Hristev Vladimir, probe care în mod inexplicabil au fost respinse și apreciate critic de către instanța de apel.

Mai mult, acuzarea consideră că instanța de apel și-a întemeiat concluzia predominant doar în baza declarațiilor inculpatului, fără a ține cont de faptul că versiunea acestuia este combătută prin probele administrate de către acuzare și cercetate de către instanța de fond.

Consideră acuzatorul de stat că, instanța de apel în motivarea soluției, a luat partea inculpatului, care cât în cadrul urmăririi penale atât și cercetării judecătorești în instanța de fond și cea de apel a dat declarații contradictorii, urmărind scopul evitării răspunderii penale și civile, pe când prima instanță just a apreciat probele prin prisma art.101 Cod de procedură penală și corect l-a condamnat pe inculpat în baza art.152 alin.(1) Cod penal.

Susține acuzatorul de stat că vinovăția inculpatului Hristev Vladimir se dovedește prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Cojan Gheorghe, declarațiile martorilor Cojan Maria, Mudrenco Svetlana, Cojan Olesea, care atestă cadrul probator al părții acuzării, acestea în cumul și în coroborare cu ordonanța din 07.02.2017 de începere a urmăririi penale (f.d.1, vol. I); procesul – verbal din 06.02.2017 privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă (f.d.5, vol. I); cerere din 21.01.2017 de la Cojan Gheorghe (f.d.7, vol. I); procesul – verbal din 21.01.2017 de cercetare la fața locului, cu anexă planșă fotografică (f.d.9-10, vol. I); raportul de constatare nr. 66 din 23.01.2017 (f.d.14, vol. I); raportul de constatare nr. 72 din 01.02.2017, fiind indicat că la Cojan Gheorghe s-a constatat: fractura coastei IX confirmată prin două examinări radiologice din 24.01.2017 și 01.02.2017, care conform regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale se califică medico-legal ca vătămare corporală medie, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată. Aprecierea cu certitudine a mecanismului și timpului apariției vătămarilor corporale este imposibilă, însă categoric nu exclude apariția lor în timpul și circumstanțele relatate de victimă (f.d.18, vol. I); raportul de constatare nr. 62 din 24.01.2017 (f.d.25, vol. I); raportul de constatare nr. 67 din 23.01.2017 (f.d.30, vol. I); procesul – verbal din 07.02.2017 de consemnare a plângerii (f.d.32-34, vol. I); procesul – verbal din 07.02.2017 de audiere a părții vătămate Cojan Gheorghe (f.d.37-38, vol. I); procesul – verbal din 07.02.2017 de recunoaștere în calitate de parte civilă (f.d.42-43, vol. I); procesul – verbal din 07.02.2017 de audiere a martorului Cojan Maria (f.d.44-45, vol. I); procesul – verbal din 07.02.2017 de audiere a martorului Cojan Olesea (f.d.49-50, vol. I); materiale caracterizante în privința lui Hristev Vladimir (f.d.65, 67, 69, 71, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.56d din 08.02.2017, în care la concluzii este menționat că, la Cojan Gheorghe s-a constatat: fractura coastei IX confirmată prin două examinări radiologice din 24.01.2017 și 01.02.2017, care conform regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale se califică medico-legal ca vătămare corporală medie, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată. Aprecierea cu certitudine a mecanismului și timpului aprecierii vătămarilor corporale menționate este imposibilă, însă categoric nu se exclude apariția lor în timpul și circumstanțele relatate de victimă (f.d.75, vol. I); procesul – verbal din 28.03.2017 de audiere a martorului

Mudrenco Svetlana (f.d.95-97, vol. I); procesul – verbal din 22.03.2017 de audiere a martorului Corjan Maria (f.d.98-99, vol. I).

Consideră acuzatorul de stat că, în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și în instanța de apel s-a dovedit vinovăția lui Hristev Vladimir în comiterea infracțiunii incriminate.

În continuare, acuzatorul de stat în conținutul recursului își exprimă în totalitate acordul cu concluziile primei instanțe, susținând că probele prezentate de acuzare dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate în baza art.152 alin.(2) Cod penal, pe când instanța de apel, a dat o apreciere greșită probelor și nu le-a analizat multilateral și obiectiv.

5.2. Avocatul Șoitu Vasile în interesele părții vătămate Corjan Gheorghe, invocând temeii de drept prevăzute de pct. 6) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu trimiterea cauzei la o nouă rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs invocă că, instanța de apel, în exclusivitate, își argumentează decizia doar pe declarațiile inculpatului.

Mai relatează recurentul că, instanța de apel eronat a dat apreciere declarațiilor părții vătămate, denaturând probatoriul și interpretând pe alocuri total eronat probatoriul existent la dosar.

6. Avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului a depus referință privind opinia sa asupra recursului acuzatorului de stat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din considerentele ce urmează a fi desfășurate în cele ce urmează.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul cererilor de recurs declarate în speță, acestea se întemeiază pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când 6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recursuri și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal constată că criticele aduse de către titularii cererilor de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context instanța de recurs menționează, că conform art.414 Cod de procedură

penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal notează, că hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

După cum rezultă din materialele cauzei, instanța de recurs ține să menționeze că, prima instanță, pronunțând sentința de condamnare, a constatat ca fiind dovedită fapta imputată inculpatului prin rechizitoriu, stabilind vinovăția lui Hristev Vladimir de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, conform calificativelor - vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății.

Judecând apelurile declarate, instanța de apel le-a considerat întemeiate, și dispunând admiterea acestora, a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a dispus achitarea lui Hristev Vladimir de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Revenind la circumstanțele prezentei spețe, instanța de recurs ține să menționeze că, admitând apelurile declarate și ajungând la concluzia că inculpatul Hristev Vladimir urmează a fi achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a statuat că *prima instanță a stabilit eronat circumstanțele de fapt și de drept, situația de fapt reținută de instanța de fond nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect.*

În acest context se menționează că, în cazul în care instanța de apel nu a fost de acord cu aprecierea probelor de către procuror și concluzia primei instanțe de condamnare a inculpatului, atunci urma să dezvăluie soluția adoptată și să își expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale, lăsând fără justă apreciere probatoriul administrat pe cauză.

Astfel, din conținutul deciziei recurate rezultă că, instanța de apel s-a limitat la enumerarea

probelor invocate de acuzatorul de stat în cererea de apel, concluzionând printr-o frază generală că probele administrate nu dovedesc vinovăția inculpatului Hristev Vladimir în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, însă potrivit rigorilor impuse de prevederile art.art.414, 417 Cod de procedură penală, în partea descriptivă a deciziei instanța de apel urma să desfășoare analiza probelor pe care s-a bazat la adoptarea deciziei, cu indicarea motivelor care au stat la baza pronunțării unei asemenea soluții și din care considerente ele urmează a fi reapreciate, admise ori respinse ca probe.

În acest sens Colegiul penal accentuează că instanța de apel a omis din vedere faptul că potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 56 d din 08.02.2017, părții vătămate Cojan Gheorghe, i-au fost cauzate leziuni corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată, sub formă de fractura coastei IX confirmată prin două examinări radiologice din 24.01.2017 și 01.02.2017 (f.d.75, vol. I).

Mai mult, Colegiul penal lărgit atestă și faptul, că instanța de apel făcând trimitere la declarațiile martorilor Cojan Maria, Cojan Olesea, a reținut doar secvențe din declarațiile acestora, limitându-se la mențiuni neclare, confuze și sumare, care în opinia sa, ar proba decizia adoptată, or, aceste aspecte, urmau a fi verificate minuțios de către instanța de apel.

Colegiul penal, reținând prevederile art.art.100 alin.(4), 101 alin.(1) - (4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera probele, dar și de a expune esența acestor și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, instanța de recurs menționează că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se finalizează prin soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care aceasta o probează. Toate probele în ansamblu sunt apreciate din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea art.101 Cod de procedură penală.

Contrar prevederilor legale enunțate, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, reproducând în partea de motivare a deciziei pronunțate pasaje din declarațiile inculpatului, însă fără a le da apreciere în coroborare cu celelalte materiale de probă acumulate la dosarul în cauză.

Astfel, concluziile instanței de apel formulate poartă un caracter generic asupra operațiunii

de cercetare și verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Instanța de apel, contrar prevederilor art.101 Cod procedură penală, nu și-a motivat eficient soluția privind respingerea probelor administrate de către acuzarea de stat – declarațiile părții vătămate Cojan Gheorghe, declarațiile martorilor Cojan Maria, Mudrenco Svetlana, Cojan Olesea, care atestă cadrul probator al părții acuzării, acestea în cumul și în coroborare cu ordonanța din 07.02.2017 de începere a urmăririi penale (f.d.1, vol. I); procesul-verbal din 06.02.2017 privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă (f.d.5, vol. I); cerere din 21.01.2017 de la Corjan Gheorghe (f.d.7, vol. I); procesul-verbal din 21.01.2017 de cercetare la fața locului, cu anexă planșă fotografică (f.d.9-10, vol. I); raportul de constatare nr. 66 din 23.01.2017 (f.d.14, vol. I); raportul de constatare nr. 72 din 01.02.2017, fiind indicat că la Cojan Gheorghe s-a constatat: fractura coastei IX confirmată prin două examinări radiologice din 24.01.2017 și 01.02.2017, care conform regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale se califică medico-legal ca vătămare corporală medie, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată. Aprecierea cu certitudine a mecanismului și timpului apariției vătămarilor corporale este imposibilă, însă categoric nu exclude apariția lor în timpul și circumstanțele relatate de victimă (f.d.18, vol. I); raportul de constatare nr.62 din 24.01.2017 (f.d.25, vol. I); raportul de constatare nr.67 din 23.01.2017 (f.d.30, vol. I); procesul-verbal din 07.02.2017 de consemnare a plângerii (f.d.32-34, vol. I); procesul-verbal din 07.02.2017 de audiere a părții vătămate Corjan Gheorghe (f.d.37-38, vol. I); procesul-verbal din 07.02.2017 de recunoaștere în calitate de parte civilă (f.d.42-43, vol. I); procesul-verbal din 07.02.2017 de audiere a martorului Corjan Maria (f.d.44-45, vol. I); procesul-verbal din 07.02.2017 de audiere a martorului Corjan Olesea (f.d.49-50, vol. I); materiale caracterizante în privința lui Hristev Vladimir (f.d.65, 67, 69, 71, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.56d din 08.02.2017, în care la concluzii este menționat că, la Cojan Gheorghe s-a constatat: fractura coastei IX confirmată prin două examinări radiologice din 24.01.2017 și 01.02.2017, care conform regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale se califică ca vătămare corporală medie, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată. Aprecierea cu certitudine a mecanismului și timpului vătămarilor corporale menționate este imposibilă, însă categoric nu se exclude apariția lor în timpul și circumstanțele relatate de victimă (f.d.75, vol. I); procesul-verbal din 28.03.2017 de audiere a martorului Mudrenco Svetlana (f.d.95-97, vol. I); procesul-verbal din 22.03.2017 de audiere a martorului Corjan Maria (f.d.98-99, vol. I).

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, instanța de apel eronat a interpretat probele administrate, inclusiv prin denaturarea conținutului acestora, fără a se expune asupra lor în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Având în vedere circumstanțele evidențiate, instanța de recurs statuează că, garanțiile

consacrate în art.6§1 din Convenție includ obligația instanțelor judecătorești naționale de a motiva cu suficientă claritate deciziile sale (*H. c. Belgiei, §53, din 30.11.1987*). O decizie motivată demonstrează părților că au fost cu adevărat auzite de către instanță în proces.

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit constată că, în speța discutată, și-au găsit confirmare temeiurile invocate de recurenți și prevăzute în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții corecte, deoarece eroarea admisă nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art.art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail și de către avocatul Șoitu Vasile în interesele părții vătămate Corjan Gheorghe, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 martie 2020, în cauza penală în privința lui *Hristev Vladimir xxxx*, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată la 24 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

Guzun Ion